

سومین کنگره ملی دستاوردهای علوم ورزشی و سلامت اولین کنگره ملی مدیریت راهبردی در ورزش

دانشگاه گیلان - منطقه آزاد انزلی - اداره کل ورزش و جوانان گیلان

۳۱ مرداد ۹۸

آدرس سایت: www.confsh.ir

بررسی میزان بازوفیل ها (از فاکتورهای سیستم ایمنی بدن) در کاراته کاران مرد نخبه و آماتور ایرانی و غیرورزشکاران

محمدرضا باتوانی^{۱*}، سینا صالحی سیجانی^۲، محمد مهدی لندران اصفهانی^۳، معین امید قائمی^۴

۱- هیات علمی، مرکز تربیت بدنی، دانشگاه صنعتی اصفهان، ایران، اصفهان 83111-84156 (*نویسنده مسئول)

۲، ۳ و ۴- دانشجوی کارشناسی، دانشکده مکانیک، دانشگاه صنعتی اصفهان، ایران، اصفهان 83111-84156

Email: batavani@cc.iut.ac.ir

نوع ارائه مقاله: سخنرانی

چکیده

مقدمه و هدف: ایمنولوژی فعالیت ورزشی یکی از حوزه های تحقیقاتی مهم فیزیولوژی ورزشی است که به دنبال پاسخ های دستگاه ایمنی به فعالیت بدنی است، لذا هدف از انجام پژوهش حاضر بررسی میزان بازوفیل ها (از فاکتورهای سیستم ایمنی بدن) در کاراته کاران مرد نخبه و آماتور ایرانی با غیر ورزشکاران است.

روش بررسی: تعداد 75 نفر مرد [میانگین \pm انحراف معیار]، وزن $70/957 \pm 10/99$ کیلوگرم، قد: $174/61 \pm 8/390$ سانتی متر، سن: $27/80 \pm 9/842$ سال در این پژوهش حضور داشتند. آزمودنی ها به صورت داوطلبانه و در دسترس انتخاب و بر اساس سطح نخبگی در کاراته، به 3 گروه نخبه (کلیه قهرمانان تیم های ملی و آسیایی و جهانی)، آماتور (کلیه قهرمانان تیم های استانی و حائز رتبه در میداین بین المللی، آسیایی و جهانی)، آماتور (کلیه قهرمانان تیم های استانی و حائز رتبه در میداین ملی و استانی) و غیرورزشکاران (کلیه افرادی که سابقه فعالیت ورزشی نداشتند و از لحاظ قد و وزن و سن شبیه دو گروه اول بودند) تقسیم شدند. سپس همگی در ساعت 7 الی 8 صبح، بصورت ناشتا در محل آزمایشگاه تشخیصی-طبی حاضر و با رعایت مسائل بهداشتی توسط تکنسین آزمایشگاه به میزان 5cc از خون وریدی بازویی آزمودنی ها بصورت نشسته در لوله های حاوی ماده ضد انعقادی EDTA جمع آوری و بصورت کاملاً بلایند برای تعیین میزان بازوفیل ها سانتریفیوژ شدند. از آزمون آنالیز واریانس (ANOVA) برای بررسی تفاوت گروه های مختلف با استفاده از نرم افزار SPSS نسخه 21 استفاده شد. سطح معناداری نیز در سطح $P < 0/05$ در نظر گرفته شد.

یافته ها: نتایج آزمون آنوای عاملی یک طرفه نشان داد که میزان متوسط بازوفیل ها [میانگین \pm انحراف معیار] در مردان نخبه $0/01 \pm 0/02$ ؛ آماتور؛ $0/04 \pm 0/03$ و غیرورزشکاران؛ $0/15 \pm 0/23$ هزار در میکرولیتر بود؛ که بصورت معنی داری بین گروه ها متفاوت بود ($P = 0/000$, $F = 38/666$). انجام آزمون تعقیبی توکی مشخص نمود اختلاف آماری معناداری بین میزان بازوفیل های گروه های نخبه و آماتور با غیرورزشکاران وجود داشت ($P = 0/000$) اما بین گروه های ورزشکاران نخبه و آماتور وجود نداشت ($P = 0/394$).

بحث و نتیجه گیری: با توجه به نتایج پژوهش حاضر می توان گفت که احتمالاً تداوم در ورزش کاراته به عنوان الگویی از سرکوب پاسخ دستگاه ایمنی (فاکتور بازوفیل) است که نشان از اهمیت درمان آن توسط قهرمانان دارد.

کلمات کلیدی: بازوفیل ها، کاراته، نخبه، آماتور